

Το απόγευμα του Σαββάτου, στα Αλάτσατα (Alacati), στον Ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ετέλεσε τον Μ.Εσπερινό και μίλησε προς τό εκκλησίασμα στα ελληνικά και στα τουρκά. Εις το τέλος τελέσθηκε Αρτοκλασία και Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των διακονησάντων εις τον Ναό Κληρικών και Κτιτόρων του και υπέρ όλων των αναπαυομένων πατέρων και αδελφών στην περιοχή αυτή. Ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος ευχαρίστησε τις τοπικές αρχές για τις διευκολύνσεις που παρείχαν. Εν συνεχεία η Γενική Πρόξενος παρέθεσε δείπνο στον Πατριάρχη σε εστιατόριο των Αλατσάτων, κατά τη διάρκεια του οποίου είχε εγκάρδια συνομιλία με τον Εντιμώτατο Δήμαρχο των Αλατσάτων.

Τον Μ.Εσπερινό παρακολούθησαν οι Αλατσατιανοί από την Αθήνα (Αιγάλεω), τη Χίο, το Ηράκλειο Κρήτης, την Νέα Ερυθραία. Όλοι μαζί με μεγάλη συγκίνηση ψάλαμε το "Φως Ιλαρόν.. και το Χριστός Ανέστη" Μεγάλες και ιστορικές στιγμές για όλους τους Αλατσατιανούς αλλά και τους άλλους Μικρασιάτες της Χερσονήσου της Ερυθραίας.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Τέκνα ημών εν Κυρίω αγαπητά,

«Ελθόντες επί την ηλίου δύσιν» συγκεντρωθήκαμε σ' αυτόν τον καλλιμάρμαρο ιστορικό ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου, σήμερα ιστορικό μνημείο, όπως έχει χαρακτηριστεί από τις τοπικές αρχές, και δοξάζουμε τον Θεό των πατέρων μας που μας αξιώνει να Τον προσκυνήσουμε και πάλιν εδώ, ύστερα από εννέα δεκαετίες, σύμφωνα με την πίστι μας και τις παραδόσεις μας.

Και μετά τον Θεό ευχαριστούμε τους ανθρώπους: τη Νομαρχία της Σμύρνης που μας έδωσε προφρόνως την άδεια, τον κ. Δήμαρχο των Αλατσάτων Εντιμότατο κ. Muhittin Dalgic για την πολύ φιλική του διάθεση, τον Περιφερειάρχη Βορείου Αιγαίου Εξοχώτατο κ. Νάσο Γιακαλή με τους αγαπητούς

αντιπεριφερειάρχας της Λέσβου και Λήμνου, της Χίου και της Σάμου, τους ευλαβείς προσκυνητάς από τα αντίστοιχα γειτονικά νησιά, μάλιστα δε τους Αλατσατιανούς από την

Κρήτη, ίσως και αλλαχόθεν, οι οποίοι μόλις άκουσαν ότι ο Πατριάρχης θα ιερουργήση στην Παναγιά τους την Αλατσατιανή σήμαναν συναγεμρό και ήλθαν εδώ, στις ρίζες τους, γεμάτοι λαχτάρα και νοσταλγία, για να προσευχηθούν σ' αυτή την Εκκλησία που προσευχόταν οι γονείς τους, οι παππούδες και οι γιαγιάδες τους, οι πρόγονοί τους, αυτοί που έκτισαν την Παναγιά τους εδώ και τις άλλες πολλές Εκκλησίες και εξωκλήσια στα Αλάτσατα και σε όλη την Ιωνική Ερυθραία. Και αυτοί μεν δικαίως. Αλλά κι εμείς οι άλλοι που δεν είμαστε από αυτά τα μέρη, κι' εμείς ήλθαμε με τον ίδιο ενθουσιασμό, με την ίδια προθυμία, με τον ίδιο ενθεο ζήλο, για να προσκυνήσουμε την φημισμένη Παναγιά την Αλατσατιανή' για να καμαρώσουμε τις χάρες της Πανοχωριανής και της Κατωχωριανής του χιλιοειπωμένου τραγουδιού' για να ποτίσουμε τη λεμονιά «στ' άγιο βήμα από πίσω» που φύτεψε ο ερωτευμένος Αλατσατιανός' για να περπατήσουμε στις ανηφορίες αυτού του περήφανου χωριού που οι κάτοικοί του είχαν, λέγει, μεγάλη κλίσι στο ιερατικό στάδιο' για να ζήσουμε την ιστορία, όπως έγραφε προχθές ο αγαπητός Στρατής Μπαλάσκας' για να χτίσουμε πιο σταθερές γέφυρες φιλίας και συνεργασίας ανάμεσα στους δύο λαούς. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν είναι εδώ και ο Περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου με τους εκλεκτούς συνεργάτες του; Γι' αυτό δεν αγωνίζεται και ο Πρόεδρος του Εμπορικού Επιμελητηρίου Σμύρνης κ. Ekrem Demirtaş; Γι' αυτό δεν εργάσθηκε όλα τα χρόνια της θητείας της εδώ η κ. Σκολαρίκου, Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στη Σμύρνη; Και ο Μυτιληνιός Πρέσβυς κ. Ξύδας στην Άγκυρα; Και ο Αρχων μας κ. Παύλος Βογιατζής όλα τα χρόνια που ασχολείται με τα κοινά; Γι' αυτό δεν προσπαθούμε όλοι μας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο με πρώτο τον ομιλούντα – για να γίνη χειροπιαστή και σταθερή πραγματικότητα το όραμα της Ελληνοτουρκικής φιλίας και συνεργασίας, αυτής που οραματίσθηκαν οι μεγάλοι ηγέται Atatürk και Βενιζέλος σχεδόν αμέσως μετά την μικρασιατική καταστροφή;

Ήλθαμε εδώ όλοι, Αλατσατιανοί και μη, προσκυνηταί της Μεσοσπορίτισσας, όπως ερχόταν τα παλιά εκείνα χρόνια κατά χιλιάδες οι προσκυνηταί στη χάρι της από ολόκληρη την χερσόνησο της Ερυθραίας, από τα χωριά της Σμύρνης, από την απέναντι μυροβόλο Χίο, από το Ρεϊντερε, από την Αγριλιά, από τα Λίτζια -από παντού. Και ο άγιος Κρήνης, ο ποιμενάρχης τους ευλογούσε και χαιρόταν για τα πλήθη των πιστών που συνέρρεαν και τους ευχόταν υγεία και προκοπή. Και ήσαν πράγματι όλοι τους προκομμένοι εδώ στην Ιωνία.

Ήλθαμε, πατέρες και αδελφοί, για να πατήσουμε τα ξακουστά άσπρα και μαύρα βότσαλα της αυλής της μεγαλόπρεπης αυτής βασιλικής με τα υπέροχα γεωμετρικά σχήματα και το δικάφαλο αετό που κατασκεύασαν μερακλήδες μάστορες πριν από 170 χρόνια. Και αν δεν σώζονται όλα στην αρχική τους μορφή, σώζονται όμως οι μνήμες, ο πολιτισμός, τα ήθη και τα έθιμα που συνεχίζουν οι εν Ελλάδι και οι απανταχού Αλατσατιανοί, μέχρι και της Αμερικής, όπου ο συμπατριώτης σας αδελφός Μητροπολίτης Σικάγου κ. Ιάκωβος συχνά ταξιδεύει με τη σκέψη του και με την προσευχή του νοσταλγικά εδώ στον τόπο της καταγωγής των προγόνων του.

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω,

Δεν ημπορώ παρά να εκφράσω για μία ακόμη φορά την ευγνωμοσύνη μου στον άγιο Θεό για τη μεγάλη αυτή ημέρα που μας χάρισε. Πολλά πράγματα -όπως και η λειτουργία μας στην Παναγία Σουμελά- πριν από λίγα μόνο χρόνια μας ήσαν αδιανόητα και ανέλπιστα και μας φαινόταν απρόσιτοι ευσεβείς πόθοι. Σήμερα είναι ευφρόσυνες και ευτυχείς πραγματικότητες. Γι' αυτό έχουν δίκη όσοι δεν απογοητεύονται, δεν απελπίζονται, δεν αποθαρρύνονται, αλλά επιμένουν, αισιοδοξούν, ελπίζουν, καρτερούν, προσεύχονται. Γρηγορείτε, λοιπόν, κι' εσείς και προσεύχεσθε. Ο κόσμος αλλάζει. Οι καλύτερες μέρες είναι μπροστά μας.

Χριστός Ανέστη!

ΠΗΓΗ: ΕΜΠΡΟΣνΕΤ και ΦΩΣ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

